

μπακάλης

μπακάλης, ο, θηλ. **μπακάλαινα** κ. **μπακάλισσα, η**, ουσ. [<τουρκ. bakkal + κατάλ. -ης]. **1.** ο ιδιοκτήτης μπακάλικου, ο παντοπώλης. (Λαϊκό τραγούδι: *εφημερίδες κι αν πουλές στους δρόμους κι αν γυρίζεις, την έχεις την μπακάλαινα κι εμένα φοβερίζεις*). **2.** το κατάστημα του μπακάλη, το μπακάλικο, το παντοπωλείο: «πάω στο μπακάλη ν' αγοράσω καφέ». **3.** (ειρωνικά) άνθρωπος αγράμματος, αμόρφωτος: «πώς να πάει μπροστά αυτή η χώρα απ' τη στιγμή που γέμισαν τα υπουργεία με μπακάληδες, επειδή έτρεχαν και κολλούσαν τις αφίσες του κόμματος!». Από το ότι δε χρειάζονται σπουδαίες γνώσεις για να γίνει κανείς μπακάλης. **4.** άνθρωπος λεπτολόγος: «πού να 'ξερα πως είναι τόσο μπακάλης ο άνθρωπος και θέλει ανάλυση μέχρι και την παραμικρή λεπτομέρεια!». Από την εικόνα του μπακάλη που κάνει πολλές φορές το λογαριασμό για να βεβαιωθεί για την ορθότητά του. **5.** άνθρωπος τσιγκούνης: «δεν μπορείς να πάρεις ούτε δραχμή απ' αυτόν το μπακάλη». Από την εικόνα του μπακάλη που εξαντλεί το μολύβι με το οποίο κάνει τους λογαριασμούς του μέχρι το έσχατο σημείο. **6.** ο προχειρολόγος, ο τσαπατσούλης: «είναι τόσο μπακάλης, που όποια δουλειά κι αν του αναθέσεις, θα την κάνει σαν τα μούτρα του». Από την εικόνα του μπακάλη που το όλο παρουσιαστικό του με τη λερωμένη του ποδιά σου δίνει την εντύπωση ατημέλητου, ακατάστατου ανθρώπου.

- *κάνω λογαριασμούς του μπακάλη*, υπολογίζω πρόχειρα, βιαστικά: «στη δουλειά πρέπει να τα υπολογίζεις όλα με το κομπάσο και να μην κάνεις λογαριασμούς του μπακάλη».

- *λογαριασμοί του μπακάλη*, πρόχειροι, βιαστικοί υπολογισμοί: «με λογαριασμούς του μπακάλη καμιά δουλειά δεν μπορεί να πάει μπροστά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας